

Scan: <http://www.new.dli.ernet.in/>
PDF: <http://www.KetabFarsi.com>

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أصول آدمیت

دعا

جتن

(نوفیق امانت)

م. دلگادو، جناب اشرف ہنس

مذکور خان نظام الدوّله

صورت علامی اس کے درس وہت جب
صرف پرنس داکم حب نظام لدولہ محس اس تھا
حضر پرند بیس ازرم گاشتہ و امر فرمودہ
ہ در و س نسخ و کش تاپہ و گارش و مکہ

۱۰۷

مقلع ، دطآل همه مقسم مؤخر ، آنچه
 در ول جوانی بخوبی نشسته ام نا شیرین است
 دوست محلوص . بعضی صفت و قفس ، خوشی
 دیگر ام هو فلم و عیز
 مقصود اصلی از آن حمله فصل دهمی ه [رسانه
 علی] اگرچه بعضی از حمله های آن سبک کر
 نه سب را کن فصل را پس ، طبق
 مرور درین علم سری درسته باری رمکرات
 درسته حق نه من اندسا همانجا که همچو بث
 ر شیرین سب سده رونده سرمهنه دیگر سرمهنه
 که حس و اهدی دن بر آن داشته ، و آن
 را سختم به شجاعت همه حس درین در که درسته
 لحی زیرمه رفع درسته سب سده زیر شیرین سب
 سده را پس را شترگردانیم . بگوییم
 سب دیگر برای این حمایت سب را پس کن
 شترگردانیم . سب سده زیر شیرین سب
 عرض خواه کن که نیزه خواه

بشوند .

از نگارشات سابق آنچه علوم و نسبت است
فقط چهل بجاه نمره جزبدۀ قانون است ، و البته
در نظر هست که قیمت هر نمره در اول پیک لیره
بود بعد خیلی گران نشد و رسیده بیک ذره
سعود و حلا دو شرط دیگر بر آن قیمت گزاری
می افزایم .

ولازم اولاد ایران که خالب طبع این
رسائل بقدرت سده اند این تهارا دارم که بیک
توجه کر بمانه و اوضاع پذیرد که در الفاظ و مضمون
رسائل هیچ سهو و غلطی باقی نماید .
و استدئعی آخر اینست — که در ابتدای تحریرات
بزده ضمیح همین اعلام حضر را بدل عفو خطایای
این شده حق برست بفرمایند .

جن نثار ایران زنده نظام الدوله ما کم

اصول آدمهت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

- ۱ - ستایش باد بر انسان که جویای علی و
خالب آدمهت آمده است .
- ۲ - معنی هستی نیست مگر در علم .
- ۳ - معنی انسان نیست مگر در آدمهت .
- ۴ - بر خیزی انسان غافل قدرت تو نه این
است که در ظلمت جهل خود را مشاهده می کنی
ا بر خیز داخل آدمهت شو ، و در عالم افوار عالم بین
در ازل چه وجود عالی بوده و حل در قعر چه نوع
پستی و ذلت اوست ؟
- ۵ - انسان در اول پادشاه روی زمین بوده
جهجهه اینکه آدمهت را از دست مداده بود .
- ۶ - انسان حل اسیر ذات تده بجهجهه اینکه
آدمهت را فراموش کرده است .
- ۷ - ای انسان پیخاره پیخارگی تو از خیانت
نتست .

۸ - اگر حاصل قدرت هیچ آدم باش .
۹ - زندگی بود را آدمیت نیست ، مطوب در
آدمیت نیست .

۱۰ - بر حیرانی ذاپل عیالت ، بر حیران
کرد این رساله را تحویل ، اصول آدمیت را
نمی کند که نجات نویس و نخواهد بود بلکه با تواریخ
عزم ، دعوهای و تقویت نخواهی باقی بلکه اصول
آدمیت .

۱۱ - پس رساله شریف متمام است
نه . بر دو حیران و بیست و سیم فصل
(۱) حمد بر رب و ند عزم (۲) وحدت
الله (هر .

نه . فصل دن در پیش وعی آدمیت
۱ - نهل شرف مجموعات روی زمین است .
۲ - شرف نهال بر سایر جمیون است و بدی بر
بنگشته است که سایر حیوانات قابل ترقی و تنزل
بیشتر و سایر قابل ترقی و تنزل است .

- ۳ - ز رای ترقی و تئز انسان سه کامل است
عه حیوانی . عالم حمادی . عالم آدمیت .
- ۴ - هر وقت انسان درجه انسانیت خود را
در بیک حالت میگیرد نگاه ندارد دحل نام حیوانی
محبوب میسورد .
- ۵ - هر وقت انسان درجه انسانیت خود را
در آن مهنه که درد ترس پنهان - حل خودست
میسورد .
- ۶ - هر وقت انسان درجه انسانیت خود را
در حالت ملا ترقی بدید آنوقت داخل حل آدمیت
نمیشود .
- ۷ - پس آدمیت عبارت است از علو انسان +
عویی که مخصوص بیوان انسانیست .
- ۸ - پس بر دینه میور است که رخواه
خود را از سه حیوانی عالم آدمیت برداشته .
- ۹ - خداوند قادر تکاپه آدمیت در قلب
آن و دیگر گذشتگانیست .

اصول آدمهت

جزء اول

۱۰ - جهال دینا تکالیف آدمهت را از خاطر انسان محو کرده است ، افواز علم تکالیف آدمهت را بحدادرنظر انسان محسوس و روشن میسازد .
حیره فصل دوم در تکالیف آدمهت () آدمهت هفت تکالیف دارد ()

۱ - اجتناب از بدی •

۲ - اقدام به بیکی •

۳ - دروغ عزم •

۴ - اتفاق •

۵ - طلب علم •

۶ - ترویج آدمهت

۷ - حفظ نظام •

حیره فصل سوم در بیان تکالیف اول ()

حیره اجتناب از بدی ()

۱ - آنچه غیرخواهیست بگشته آن بدی است .

۲ - آدم باید نه بقول و نه ب فعل و نه به هیچ قسم از

اقسام مذیدگری بدی بگشته .

۳ - عقل انسان این تکلیف را اول تکلیف آدمیت قرار داده است .

۴ - کل اینها بجهة استقرار و تصدیق این تکلیف ممور بوده اند .

۵ - هر کس بدیگری بدی نکند او آدمیست .

۶ - فصل چهارم در بیان تکلیف دوم

۷ - هر کاه کسی بدیگری بدی نکند فقط باجرای این یك تکلیف آدم نخواهد بود زیرا که جدادات با طبع بهمچکس بدی نمیکنند پس بجهة آدمیت کافی نیست که شخص بدیگری بدی نکند .

۸ - بدی نکردن ادفی یا یه آدمیت و اولین تکلیف به بیکی است .

۹ - تکلیف نانی آدم اینستکه در هر مقام بقدر قوه در اجرای بیکی بکوشد .

۱۰ - آنچه میخواهی که دیگران در حق تو عمول ندارند آن بیکی است .

۵ - آدم مُوْر است که در دنیا بـیگران
بـیکی بـلکند .

۶ - کـیـمـکـه بـکـرـوـزـ اـزـ عـمـرـ خـودـ رـاـ بـگـذـرـانـدـ
بـیـآـنـکـهـ بـیـکـیـ بـلـکـنـدـ آـنـ کـسـ رـزـقـ وـجـاتـ خـودـ رـاـ
زـ خـدـاـنـدـ دـزـدـدـهـ اـسـتـ زـیرـ اـکـهـ مـزـدـ گـرفـهـ وـ
کـرـشـهـ اـسـتـ .

۷ - کـیـمـکـهـ بـیـکـیـ نـلـکـنـدـ درـخـتـ بـیـ نـرـ اـسـتـ
وـحـیـ آـنـکـهـ خـدـاـ نـلـزـمـ درـخـتـ بـاـئـرـ آـفـرـیدـهـ اـسـتـ .

۸ - خـدـاـ جـمـيعـ نـرـاتـ بـیـکـیـ وـاـ درـ خـلـقـتـ
لـهـ فـیـ وـدـیـعـتـ گـذاـنـتـهـ اـسـتـ وـاـنـسـانـ رـاـمـأـمـورـ کـرـدـهـ
سـتـ کـهـ آـنـ نـرـاتـ رـاـ بـرـوـزـ بـدـهـدـ ، وـهـ گـادـاـنـسـانـ
نـرـاتـ بـیـکـیـ رـاـ بـرـوـزـ بـدـهـدـ حـیـاتـ بـمـأـمـوـرـیـتـ خـودـ
وـخـلـقـتـ بـرـدـهـ الـهـیـ کـرـدـهـ اـسـتـ .

۹ - هـرـ کـسـ مـخـانـمـ بـارـادـهـ الـهـیـ بـهـ کـنـدـ اـرـ
نـرـشـ نـیـتـ مـحـرـمـ وـ صـدـوـدـ اـسـتـ .

۱۰ - شـکـرـ اـنـسـانـ نـیـتـ بـخـداـ نـمـکـنـ نـیـتـ
مـگـرـ بـحـرـ اـیـ بـیـکـیـ .

﴿ فصل پنجم در بیان تکلیف ﴾

﴿ سوم رفع ظلم ﴾

- ۱ - آنچه خلاف حق است آن ظلم است .
- ۲ - آدم باید دشمن ظلم باشد ، و در هر جا که ظلم به بیند باید با تمام قدرت خود مقام رفع آن ظلم برآید .
- ۳ - ظم محرب دینست .
- ۴ - ظم در هر جا و نسبت به رکس که وارد بساید رفع آن ظلم برآدم واجبست .
- ۵ - آن ظلمی که بشیخ صنوف می کنند و آن ظلمی که بدیگری وارد می او رند هر دو بگاه هنی دارد و رفع هر دو بر تو واجب است .
- ۶ - ظم نکردن برای آدم هر بیست ، هر آدم در بیست که بگدارد بدیگری هم بدیگری ظم کنند .
- ۷ - رفع ظم نیکی نیست مگر بمردانگی .
- ۸ - مردانگی بعنی شراکت با هر مضمون و جهاد با هر ظالم .

احوال آدمهٔت

۸

جزء اول

- ۹ - در همان هر طایفه که مردانگی باشد
مکن نیست که در آن طایفه متهای ظلم باشد .
- ۱۰ - من خلیم شوکشم حرف آدم نیست ،
حرف آدم باید این باشد که من همگه ارم ظلم به کند .
- ۱۱ - سکوت در ظلم متهای نامردی است .
- ۱۲ - از پرای آدمی کافی نیست که دوست
بیکی باشد ، آدم باید حکمها دشمن بدی و بدی
خوب باشد .
- ۱۳ - آدم بید اولاً زماني بفهماند که من کر
خواست .
- ۱۴ - کسی که بضم عدالت مدانته باشد حابل
صریبی از حیوان پست نر است .
- ۱۵ - هر کس بیث خوب را رفع به کند ، فهل
بنست که بگذینیانی را نظم داده باشد .
- ۱۶ - خوب بخوب کسی که ظلم نمی کند ، و
هر از برخوشان بخوب کسی که اسباب رفع ظلم میشود .
- ۱۷ - مردانگی بپران نظم دنباست .

۱۸ - بدون مردانگی زندگانی آدمیت
محال است .

۱۹ - ظلمی که بتو وارد باید مختار هستی
که آنظم را عفو کنی .

۲۰ - ظلمی که بدیگری وارد بیاورند ابدآ
بیتوانی آن را عفو نمایی ، و ناشرف آدمیت
در وجوهش تو چونیست به در رفع آن خشم و در تلافی
مطلوب با تمام قدرت خود اجتهاد نمایی .

۲۱ - باید آدم آنقدر شور داشته باشد که بفهمد
شر خامیکه در بیک ملک پیش نفر وارد باید نکن
پسست که آننظم بک آنملک راجع نشود ، و آنچه
راجع بک آن بیک ملک است نیکان هست که بهائل
راجع پیریت از اهانی آن داشت بنشود .

۲۲ - حزمه و فرقی آسندت که در جم
بدیگری است همینکه خشم بشورند چه بیتوانی
به کنی .

۲۳ - انتہای حم پسست ماعونی الار از قسم

ست .

۴ - ورددهن آدم باید این باشد « لعنت بر خود و آفرین هر دانگی »

۵ - فصل ششم درینان تکلیف

۶ - چهارم در آنفاق

۷ - آنفاق سهاب خرابی بینان ظلم و مایه آدمی دیناست .

۸ - آدم مورث خود را در زنها بعمل نیافراند بورد و گر و شق .

۹ - آدم شنید که عقل و حکم طبیعت خود باید آدم دینق پسند .

۱۰ - در جه آدم پس خوبی پسته بدرجۀ مردگانگی بسته و این قدرت مردانگی رفتی که ملا روز می‌بند که مردانگی آدم دینت عیشه در عالم شق جمع بسود .

۱۱ - شق بین ناخن عده است .

۱۲ - کسیکه هم جمعیت آدم و آنفاق بماند آدم

پیشست

۷ - آفاق قلمه عدل و مُمِن زندگیست ،
هر کس خود را از آفاق آدمیت خارج بسازد
بدینه ویند که قاعده شهر خود را خراب و
اشکر صلیم را بخانه خود دعوت نماید .

۸ - بدینین دشمن خدا کی امت که حمال
بآفاق آدمیت بر ساند زیرا که آفاق کرخانه آبدی
دینه است .

﴿ فصل هشم در بیان تکاپ ﴾

﴿ بحیم در حلب علم ﴾

۱ - در انسان دو قسم چشم کرامت فروده
است . یکی چشم ظاهریان ، و یکی بصیرت معنوی
چنانچه در عذ ظاهری آفتاب ظاهری است . در
علم عینی یعنی آفتاب معنوی وابن آفتاب معنوی مجمع آن
حصیق است که در وده کریم از شور حقیقت خود
قسمت بصیرت بخی آدم رسخ است .

۲ - در دنیا آنجه فصل و معرفت و کن بروز

کرده کلا از پرتو آفتاب علم است .
 ۳ - انسان نا انوار آفتاب علم رسیده است
 نمکن بیست که مقصد هستی خود را نخواهد درک
 نیاید .

۴ - رسیدن بعلم موقوف با جهاد انسان
 است .

۵ - هر کس طالب علم بیست بکوئی می‌اند
 که طالب نهائی نباشد .

۶ - حکماً آدم باید طالب علم باشد

۷ - آفتاب علم در مدینه شریفه است .

۸ - مدینه شریفه مجمع ا ovar حق است .

۹ - مهربانی آدمیت رسیدن ب مدینه شریفه
 است .

۱۰ - مدینه شریفه عالم را احاطه دارد .

۱۱ - هیچ کس آفتاب مدینه علم را نخواهد
 دید مگر آدم .

حکم فصل هشتم دو بیان تکلیف

﴿ ششم در رویج ﴾

- ۱ - تکلیف انسان ایست که خود را آدم بگند ، تکلیف آدم ایست که دیگران را آدم بگند .
- ۲ - معنی و فدرت آدبیت باشد عدد آنها را در دیگر از زیاد بگند .
- ۳ - آنچه پیدا بھر و سبیله که بتواند آدبیت را رویج بدهد .
- ۴ - آدم کامل آیست که مل و جان خود را وقف رویج آدبیت بگند .
- ۵ - بحثات دینها و وقوف رویج آدبیت است .

﴿ فصل هشتم در بیان تکلیف هفتم ﴾

﴿ هشتم در حصر نظام ﴾

- ۱ - آدم بالا نفراد ضعیف است ، فدرت آدبیت در موافق افراد آدبیت است .
- ۲ - موافق افراد مسکن پست مگر

بستگر و بیت نظام .

۳ - نهم آدمهٔت عمارت از کل آن قوای .

که بجهة وصول موافق آدمهٔت و صع شده است .

۴ - در هر تهدی از رای حفظ موافق

آدمهٔت بیت نصایی بوده است .

۵ - احتمال از نظام آدمهٔت در مدینه نمی‌باشد .

۶ - بدون نظام آدمهٔت افراد آدمهٔت همچند

زهدیگر جدا او همیشه مثبهاً ایام انسانی خواهد بود .

۷ - نهاد آدپ موقوف بجهة نظام

آدیاب است .

۸ - حفظ و متابعت و استحکام بیانی نظام

بر هر آدم و اجابت .

حکم جزو دوم در وو عد نظام

مستعمل بر سازده فصل

فصل اول در معنی قواعد نظام

۱ - قواعد نظام یعنی معانی قدرت آدمهٔت .

۲ - بدون قواعد نصام پیش . . ز بیرون

نصام . . تلقیست و هم آن دید

۳ - حمله کن که مه می قواعد نیز مخارج

در درجه آن دید . .

۴ - بر هر نصمه قواعد نصام حکمی هست

۵ - هر قدر در عوالم آدمیت بالا رفته ای عالی

در روم قواعد انصم در نظر نمود . . ترجیح و حرج هدایت کرد

۶ - تلقی آدمیت عمد از نیست که بر روی این . .

قواعد بنا سده است . . هر چند که بر یک عضله ای

قواعد بگیری مثل این خواهد بود که یک سمت

یس عمد است ر حرب کاری بی آنکه بتوانی در

عوض آنخوبی یک نقطه را تمثیل نمایی . .

۷ - در این داشت خود تعجب ممکن . . و بیان

که آنچه حلا مهندسی بآوقی باش از این خواهی

دست ، و آنچه حلامی بیو که آوقی ما فوف آن را

خواهی دید . .

۸ - قواعد نظام را در مذهب شریفه میان

فرموده اند .

۹ - آنچه هست در مذهب شریفه است .

۱۰ - نانه بقی نخواهی فرمود ، نارسی نخواهی دید . و نخواهی رسید مگر بهواعد نظام .

﴿ ﴿ فصل دوم در شرایط آدمیت ﴾ ﴾

آدمیت در عالم نظام سه شرط دارد (۱) ارتباط (۲) اقرار (۳) تعهد .

﴿ ﴿ فصل سوم در بیان ارتباط ﴾ ﴾

۱ - آدم باید باقتضای تکاپف اتفاق با عالم آدمیت بک ربطی مخصوص داشته باشد .

۲ - حفظ و روابط اجزا آدمیت با عالم آدمیت محول باشخاصی است که از جانب او لیای علم مخصوصاً از برای خدمت دین مأمور شده اند .

۳ - لقب این مأمورین [امین] است .

۴ - ارتباط در عالم نظام بعی داشتن بک امین مخصوص .

۵ - هر آدم باید حکماً بک امین مخصوص داشته

بند

۶ - امین واسطه است همان آدم و عوالم فوق

آدمیت

۷ - امین یکی از نقاط ارتباط آفاق آدمیت است.

۸ - کسیکه امین نداننده باید از آتفاق آدمیت

خارج است.

۹ - امین در هر ایام باند بیهوده اورا محظوظ

داشت.

۱۰ - بدون امین ارتباط نیست. و بدون

ارتباط آفاق. و بدون آتفاق آدمیت محدود است.

۱۱ - آدم باید اسم امین خود را هرگز بروز
نمهد مگر باذن امین.

۱۲ - آدم باید آنچه از امین خود بسند

به هیچکس بروز نمهد مگر باذن امین.

حکم فصل چهارم در بیان اقرار

۱ - اقرار یعنی اعتراف بادهیت خود.

۲ - مقدمون اقرار ازین قرار است -

من افراد میکنم که من آدم هستم .
 ۲ - هر کس بخواهد داخل آدمهت بشود
 باید بن مضمون را در پیش امین حسود بربان
 جزی خوب .

۳ - آدم بید در هیچ موقع از افراد آدمهت
 خود مخفی نباشد .

فصل سیم در بیان تهدید

۱ - آدم ناید نجرای تکالیف آدمهت را
 عوْق اصول آدمهت بمحب تعهد معین بر عهده
 خود واجب بازد .

۲ - مضمون تعهد از افراد ذیل است .
 « من که آدم هستم در حضور خداوند عالم ، وارواح
 انبیاء مرسیین ، و ملاکه هنریین . و او لیهادین در
 این مکان مقدس با کمال صدق و راسنی تعهد میکنم
 که همیشه آدم باشم ، و تکالیف آدمهت را موافق
 اصول آدمهت که شاهماً و شیریناً از جمیع مقدس
 بمن القائمه و میتوانند خواهد شد ملا و جانا

اجراً بدارم «وا گر ازین تعهد خود نکول نمایم
نهون ارل وابدو مردود حداوند لاشریک له باشم»
۴ - هر کس بخواهد داخل آدمت بنوید
نهون تعهد فوق را در پیش امین خود بنیان
خود جزئی بسازد .

﴿ فصل ششم در طریق ترویج ﴾

- ۱ - در ترویج آدمیت سه طریقه است

(۱) طریقه تربیت (۲) طریقه تقویت

(۳) طریقه مساعدت .

۲ - تربیت یعنی ترویج آدمیت بزبان .

۳ - تقویت یعنی ترویج آدمیت بمال .

۴ - مساعدت یعنی ترویج آدمیت بجان .

۵ - آدم کامل باید آدمیت خود را در هر لک ازین سه طریقه بعمل بیاورد . هرگاه آدم توانند در این عمر سه طریق قدم بزنند در یکی از آنها افلا نابت قدم باشد .

۶ - باید لامحاله یا مساعد باشد یا هر یکی یا مقوی

با دارای خوب و قوام .

۷ - کسی که تواند در هیچ یک ازین سه
مقام بادهست خدمت بگند او قابل آدمیت بست
و اورا ایدا نباید داخل آدمیت ساخت .

حکم فصل هفتم در طریقه تربیت

۱ - آدم باید در هر موقع زبان و فهم و عقل
و ندیر خود را صرف خدمت آدمیت نماید .

۲ - تربیت در حق محدود خود یعنی انسان را
متعدد آدمیت ساختن و اورا موافق قواعد تربیت
نظم داخل آدمیت نمودن .

۳ - آدم باید در هر جا هر کجا که بتواند
تربیت نماید .

۴ - زن مربی طفال آدمیت بستاند تربیت
آنها بر همه کس از همه چیز را حبتر است .

۵ - بهترین پیکی آئست که آدم بگیرد آدم
بگند .

حکم فصل هشتم در طریقه تقویت

- ۱ - آدم باید بقدری که بتواند از مال خود
صرف تقویت آدمت بسازد .
- ۲ - متهای تقویت آنست که آدم از بذل مال
در راه آدمت همچوچ مصايفه ننماید .
- ۳ - وجوه تقویت کلا باید بتوسط امین
باویای مدینه شریفه بر سند .
- ۴ - وجوه تقویت کلا صرف تقویت آدمت
نمایند .
- ۵ - مدینه شریفه مستغفی از هزار دینار
است . و قصود از زین این وجه تسبیخ
درجه آدمت است .
- ۶ - کسی که از ادائی رسم تقویت مصايفه
دانشیه بلند باید او را باافق آدمت راه ندادزیرا
که وجود از آنقدر بیصرف است که این رسم
جزئی را بتواند کسب و ادا نماید . و آنقدر بی
عقل است که معنی تقویت را بتواند بفهمد .
- ﴿ ﴿ فصل نهم در طریفه مساعدت ﴾ ﴾